

Szeretetből meghalni – szeretetből élni

„Mert amikor még erőtlenekek voltunk, a rendelt időben halt meg Krisztus értünk, istentelenekekért. Hiszen még az igazat is aligha halna meg valaki, bár a jászért talán még vállalja valaki a halált. Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetet, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnszűk voltunk” (Róm 5:6-8 - Á^o prot. ford.).

„Ášgy szeretem, hogy meghalok érte!” - s^hajtunk időnként, pedig lehet, hogy csak egy k^vajnos teltől van szá, vagy bármiről, amihez a fizikai erőzeink vonzanak. Ha elggg^gegszes^gtelen, akkor egy idő után val³ban dr^gaj^gin fizethetünk érte.

„Ášgy szeretlek, hogy majd meghalok érted!” - ezt lehet, hogy a gyermeki szeretet kiáltja, vagy a l^gol³ szerelem. Persze ez sem állja ki mindig a próbát, ha a szemetes dr^gaj^git kellene levinni!

Biztos mondtuk ezt már valakinek, de hallotta-e tőlünk a kiállhatatlan főnk^gnk - ha van ilyen -, az it^snkre specializál³dott állzeteleink, vagy az res^greteket szavál³ politikusaink? Valaki, aki nem lenne má³erre az emberi szeretet alap^gin?

Á

Miller sz^gadosnak, a má^sodik világhábor^oban, a partraszállást követő napon, k^gl^gns má³don kellett demonstrálnia ezt. James Ryan k^gzleg^ony mindhárom testvérét elvesztette a csatában, ő maga pedig elveszett, vagyis az ellenséges front má^gker^glt. A parancsnokság nem szeretett volna egy any^gnak á^ogy á^gzenetet k^gldeni há^grom fia halálá³, hogy a negyedikről nem tudnak semmit.

Miller sz^gadosnak kellett vezetnie azt a misszi³t, amely Ryan k^gzleg^ony felkutatásá^git végelte, hogy azután végleg hazak^gldhessék az any^ghoz. Amikor megtalálták, ketten már halottak voltak a nyolctag^o k^gl^gns-t^onyból, á^s az exped^gci³ végrehajtás^g á^ojobb áll^gzatokat követelt, vég^gl maga Miller sz^gados is á^olet^g veszítette.

A sok fesz^glts^gggel á^s halálos vesz^gllyel jár³ k^gldet^g k^gzben egy dolog tartotta á^oletben az elsz^gnts^ggot a feladat teljes^gt^os^oben. Lehet, hogy vég^gl rá^gáll^gnek, hogy az egyetlen á^ortelmes dolog, amit a há^gbor^oban tehettek Ryan k^gzleg^ony

mentés volt.

Miller

százados utolsó szavai a megváltott hádon, egy áltre szíven írták Ryant: "Mert ki, Isten megváltása arra, amit Árted tettünk!"

Á

Pál apostol Isten szeretetének a leggyalibb demonstrációja írták ezekben a versekben. Krisztus akkor mentett meg, amikor egyáltalán nem voltunk méltók erre. "Mert Krisztus, mikor még erőteljesek valánk, a maga idejében meghalt a gonoszokért" (6. v.). Bár az eredeti szí leggyalibb a fizikai gyengeségre utal, itt lelki erőtlenségről van szó.

Az ember a

bűns természet fogva lelkileg tehetetlen, reménytelen, képtelen magát megmenteni. Kélsőleg figyelemre méltó változatos körülményeket, fegyelmezés által, erkölcsi filozófiák kétértelműsége által, nevelés, képzés által, az beszéd és gondolkodási technikák megtanulásával. Ezzel a cselekedetek másdoshatók, de nem változtathatók meg az ember természetét.

Az emberi

prábilisok pedig járta ezt erről színek. Az ember megpróbált tervényeket hozni, és kétértelműségeket zafolt bártáknak szílettek.

Megpróbálta a

neveléssel visszazótani azt, de feltaláltuk a hivatali szintű bűnt, korrupciót. A társadalmi reformáció, vagy nyilvános tiltás is csak a titkos bűnt generálta. Az ember természetét nem változtotta meg.

A kézmondás

Ágy mondja: "Segítség magadon, Ás Isten is segítség-t" - de a Bibliában nem ez van. Isten segíti azokat, akik elismerik, hogy nem tudnak segíteni magukon.

Amikor

eljutunk a szakértőba végére, Ás azt mondjuk, nem tudok tovább mit tenni, Isten azt mondja: "Árra vártam, hogy eljuss ide, hogy végre segíteni tudjak neked."

Az apostol

tovább megy, és azt mondja, Isten szereti a gonoszokat. Nem írt meg, hiszen Neki nem volt bűne. Nem angyalok írt meg, mert ők sem szorultak megmentésre. Az ember írt meg. Nem az írt meg, mert nekik nincs szükségük erre. Az istentelenek írt meg. Nem az orvosok van szükségük orvosra, hanem a betegeknek, nem az írt meg, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megmentésre" (Mk 2:17). A bűnösök bűnösök felismerik, hogy van egy szükségletük, amit maguk nem tudnak kielégíteni. Nem hagykozhatnak a saját erkölcsi ártatlanságukra, mert az felfedezte őket. Szeretik Istent, mert megszabadította őket a kárhozattól. Szeretből meghalt írt meg, szeretből írt meg.

Isten

kimutatta szeretetének határtalanságát is. Azt mondja az apostol: "Bizonyára igaz írt meg is alig hal meg valaki; írt meg a jót írt meg talán csak meg merne halni valaki" (7. v.). Az emberi szeretetnek határa van. Ryan közlegény megmentése kárteljes ártatlanságból megírt meg, de ahogy Steven Spielberg filmje bemutatja, nem kis feszültségekkel és szeretetlenséggel.

Egy ilyen tett

után mindig ott marad a kérdés: megírt meg-e, megírt meg-e? Időnként az emberi szeretet nagyszerű példát írt meg, de sokszor az ember képtelen elfogadni. Mi lesz, ha mártatlan lesz rá a mártír? Ha elfelejti, hogy mit tettem írt meg? Az emberi szeretet nem határtalan. Miközben az emberi szeretetnek van határa, Isten szeretete határtalan. Az ember visszavonja, de Isten visszavonhatatlanul szeret. Isten emberré lett, hogy a bűn után is kárhozottsághoz vezessen velünk.

Á

A XIX. században

Malachi-szigetre vitték a leprásokat, és ezotfelejtették őket. Amikor ártadok mártír egy szerzetes vállalta, hogy szolgálja őket, 2000-ből mártír csak 800-an írt meg. Borzasztó látványt nyújtottak ezek az élő halottak. A szerzetes ruhával, ártalansággal segítette őket, és hetente prédikált nekik. Előbb nem fogadták jól, de az írt meg mártírjával a helyzet megváltozott, és népszerű bizalommal viseltettek iránta.

A

predikációiban mindig írt meg szót írt meg őket: "Ti leprások!" - ezzel elkelték írt meg-tette magát tőlük. 12 éve dolgozott mártír írt meg, amikor egyik este forrásban volt a víz, de nem írt meg semmit. Akkor írt meg rá, hogy ő is leprás lett. A kárhozatos írt meg Á-gy kezdte a predikációt: "Mi leprások!" - azonos írt meg magát velük. Végül ott halt meg írt meg. Ez az ember emlőkezdet bennünket Jézusra. Emberré lett, hogy elhessen bennünket. Meghalt, hogy az ő írt meg írt meg.

Â

Ez a gondolat elvezet a 8.

vershez: "Az Isten pedig a mi hozzánk

való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt". Először is, Krisztus halála elárgsges. Mivel helyettünk halt meg, nekünk nem kell meghalni.

Az apostol azt

mondja máshol, hogy halálával kielégítette Isten igazságosságát. Isten szentsége is igazsága nem tagadható meg, miközben megigazítja a bűnt. Ez Isten tulajdonsága. A bűn ára a halál - meg kell fizetni. Isten nem csak elnézi a bűnt.

Végül Krisztus

halála meg nem érdemelt. Pár paradoxonokat használ. A Biblia tele van ezekkel, amikor ezt világítja meg: ha gazdag akarsz lenni, Igy szegény; ha erős akarsz lenni, Igy gyenge; ha nagy akarsz lenni, Igy szolgál; ha meg akarod menteni az életet, veszt el. Krisztus meghalt azokért, akik a legkevésbé érdemelték ki. Így vált nyilvánvalóvá Isten szeretete. Hogyan válaszolunk erre?

Â

Egy idős férfi áll egy katonai

temető feledejében. Felesége, népes családja kicsit távolabbról kéri, ahogy őra eljött Miller századosra emlékezni. "vtizedek után is ez a mondat foglalkoztatja, legerősebben ott, a kereszt előtt: "Érdemeld ki, Igy márt arra, amit érted tettünk." Ahogy a felesége kerebb Igy hozzá, azt kéri tőle: "Mondd, hogy já ember voltam!"

Â

Bár hallanánk meg a választ Jzus

Krisztus ajkára! Soha sem tudjuk kiérdemelni a kereszten bemutatott szeretetet, így, hogy az hibavalóan váljon.

Ahogy napról

napra felvesszük a szolgálata terheit, emlékeztessük magunkat erre a példátlan szeretetre, és ez ksztesen hiteles keresztény életre a mindennapokban.

Â

Dr. SzilvÃ¡si AndrÃ¡s